

การเลี้ยงปลาในนาข้าว

องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

แนะนำให้รู้จักศูนย์การเลี้ยงปลาในนาข้าว ตำบลนาพันสาม

- * ที่มาของการเลี้ยงปลาในนาข้าว ในตำบลนาพันสาม เมื่อก่อนจะเลี้ยงกันในบ่อต้องเสียค่าใช้จ่ายในการขุดบ่อ จึงได้หันมาเลี้ยงปลาในนาข้าว
- * ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ วัด โรงเรียน อบต. และชาวบ้านต.นาพันสามได้ทำการเลี้ยงปลาในนาข้าว ในศูนย์เศรษฐกิจพอเพียง
- * มีคำสั่งแต่งตั้งมอบหมายงานให้ฝ่ายต่างๆรับผิดชอบ
- * มีการจดบันทึกรายงานการประชุมการ
- * การเตรียมแปลงนาการเลี้ยงปลาในนาข้าว
- * ประโยชน์ของการเลี้ยงปลาในนาข้าว
- * ปลาต่างๆที่นิยมเลี้ยงกันในนาข้าว

๑. โครงการ “เลี้ยงปลาในนาข้าว”

๒. หลักการและเหตุผล

การเลี้ยงปลาในนาข้าว เป็นวิธีการที่ดีอย่างหนึ่งในการใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำที่มีอยู่ เพื่อผลิตอาหาร โปรตีนเพิ่มขึ้น ตามปกติ นาข้าวจะมีระดับน้ำลึก ๕-๗.๕ เซนติเมตร และดินพื้นท้องนาค่อนข้างอุดมสมบูรณ์ ทำให้มีแพลงก์ตอนพืชและแพลงก์ตอนสัตว์ ในปริมาณสูง ทรัพยากรดังกล่าวเป็นอาหารอย่างดีสำหรับปลา ข้าวเป็นพืชหลักในการทำนา ฉะนั้น การเลี้ยงปลาจึงต้อง ปรับให้เข้ากับการปลูกข้าว ก่อนอื่นควรจะวางแผนท่อทาง ระบายน้ำไว้อย่างสมบูรณ์ และจะต้องมีที่ส่วนลึก ให้ปลาได้หลบอาศัยเมื่อระดับน้ำลดต่ำ

การเลี้ยงปลาในนาข้าว จะกระทำได้ เฉพาะในท้องที่ที่มีน้ำอุดมสมบูรณ์ มีการคล葩ระทาน มีน้ำตลอดปีหรืออย่างน้อย ๓-๖ เดือน ซึ่งพอเพียง สำหรับการเจริญเติบโตของปลา พอที่จะใช้เป็นอาหารได้

การเลี้ยงปลาในนา เป็นการผลิตอาหารแป้งและอาหารโปรตีนในที่เดียวกัน ทำให้เกิดผลดีทางเศรษฐกิจ ทำให้ชาวนามีรายได้เพิ่มขึ้น และมีอาหารโปรตีนบริโภคอีกด้วย ประโยชน์จากการเลี้ยงปลาในนาข้าวพอสรุปได้ คือ

๑. เพิ่มผลผลิตข้าว

๒. ทำให้ดินดี มีปุ๋ย ไนจ่าย

๓. ปลาช่วยกำจัดวัชพืชและแมลง

๔. ช่วยให้อินทรียสารต่างๆ ஸลายตัว

๕. ทำให้ชานามมีรายได้เพิ่มขึ้น

ในปัจจุบันการเลี้ยงปลาในนา มีอุปสรรคหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ยากำจัดแมลงศัตรูพืช และถูกศัตรู รบกวน หรือไม่ก็ถูกลักษณะโดย ประเทศไทยเรามีที่ทำงานที่อยู่ในระบบชลประทานที่ดีถึง ๓๑,๐๐๐ ตาราง กิโลเมตร แต่การเลี้ยงปลาในนาข้าวที่ยังไม่ค่อยมีผู้นิยมเท่าที่ควร เพราะชานาพบปัญหาดังกล่าวข้างต้น

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อให้ความรู้กับนักเรียนและครูโรงเรียนวัดนาพรมาเกี่ยวกับการเลี้ยงปลาในนาข้าว

๓.๒ เพื่อส่งเสริมการใช้ชีวิตแบบพอเพียงให้นักเรียนและครูโรงเรียนวัดนาพรฯ

๓.๓ เพื่อสร้างรายได้เสริมให้กับนักเรียน และครูโรงเรียนวัดนาพรฯ

๓.๔ เพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

๓.๕ เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการประกอบอาชีพสุจริต

๔. เป้าหมาย

เด็ก เยาวชน และประชาชน ในตำบลนาพันสาม

๕. วิธีการดำเนิน

๑. จัดประชุมชี้แจงผู้ที่เกี่ยวข้อง

๒. จัดเตรียมสถานที่ และ อุปกรณ์ต่างๆ

๓. ขั้นการประเมินผลและติดตามโครงการ

๖. สถานที่จัดงาน

ในโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

๗. ระยะเวลาการดำเนินการ

ตั้งแต่ เดือนมิถุนายน – กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

๙. งบประมาณ

สนับสนุนพันธุ์ปลาจากกรรมประมง ✓

๙. ผู้รับผิดชอบ

องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

๑๐. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. นักเรียนมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพการเลี้ยงปลาในนาข้าว
๒. นักเรียนสามารถนำไปประกอบอาชีพเพื่อช่วยเหลือครอบครัว
๓. นักเรียนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการอาชีพเสริม

ลงชื่อ.....
(นางสาวติติมา ตาละลักษณ์)
หัวหน้าส่วนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ลงชื่อ.....
(นางสาวบุญส่อง คล้าพงษ์)
รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

ลงชื่อ.....
(นายวรริสูตร ฉิมพาลี)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

ลงชื่อ.....
(นายประลิทธิ์ รวมสิน)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

คู่มือการเลี้ยงปลาในนาข้าว

โรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง

ตำบลนาพันสามอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

คำนำ

ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว คำนี้ หมายท่านคงจะเคยได้ยินติดหูมา กันตั้งแต่เด็กๆ แต่ถ้าเป็นสมัยนี้อาจจะ มีคำต่อมาอีกว่า เมื่อในนามีข้าวและมีน้ำ มันก็ต้องมีปลาในเวลาต่อมา จะเป็นที่มาของการเลี้ยงปลาในนาข้าว

การเกษตรแบบผสมผสานอย่างที่เราให้ความสนใจกันจริงๆ แล้วในต่างจังหวัดตามชนบทเค้าทำกันมา ตั้งแต่นานมาแล้วโดยอาจจะเป็นการตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม เพราะว่าการเลี้ยงปลาที่มีอยู่อย่างธรรมชาติโดยไม่ต้องปล่อยปลาเพิ่มเติมเข้าไปแต่เนื่องด้วยปัจจุบันการใช้สารเคมีทำให้ปลาต่างๆ หนีไปอาศัยตามต้นน้ำหรือ แม่น้ำ ลำธารกันเกือบหมดเหลือแต่ปลาที่สามารถต่อสู้แพน้ำที่มีสารเคมีไม่ว่าจะเป็นปุ๋ยหรือสารกำกัดศัตรูพืช อย่างเช่นปลาช่อน ปลาดุก เป็นต้น วันนี้การเลี้ยงปลาในนาข้าวจึงต้องเป็นการเลี้ยงที่ปล่อยพันธุ์ปลาเพิ่มเข้าไปเรามาดูว่าเลี้ยงได้อย่างไรและมีผลกระทบอย่างไร

ปัญหาที่พบหากว่าเราเลือกเลี้ยงปลาในนาข้าว เนื่องจากว่าช่วงหน้าฝนน้ำเยอะบางครั้งเกินขอบเขต ตาข่ายที่เรากันไว้ทำให้ปลาหลุดออกไปทำให้เกิดการขาดทุนได้ หรือไม่อย่างนั้นเราต้องจับปลาขายก่อน กำหนดทำให้เกิดการขาดทุนได้ นี่คือผลกระทบต่อผลผู้เลี้ยงปลาของนะครับ แต่ยังมีผลกระทบต่อระบบนิเวศ อีกด้วย เพราะปลาบางชนิดที่ท่านเลี้ยงไม่ได้เป็นปลาประจำถิ่นและเป็นภัยกินเนื้อหรือกินปลาขนาดเล็กหากอยู่ในพื้นที่ก็ไม่น่าจะมีปัญหาหากหลุดออกไปในระบบนิเวศแล้วจะมีผลกระทบอย่างมาก ปลาประจำถิ่นอาจจะสูญพันธุ์ได้หากคนอาจจะไม่รู้ข้อมูลเหล่านี้ ท่านลองสังเกตแผลงน้ำใกล้บ้านท่านซึ่ครับว่าเลาที่ท่านเคยเห็น เคยจับหายไปไหนหมดทั้งๆ ที่มีการจับปกติไม่ได้มากนักอะไรเลย แต่ก็อยากให้มองสองแบบนั่นคือสารเคมี ทำให้ปลาตายหรืออพยพย้ายถิ่นอาศัยเนื่องจากสารเคมีที่ใช้ในเรือสวนไวน์สุดท้ายก็ซึ่มลงได้ดินหรือแหล่งน้ำ หากยามหน้าฝนจะมีผลกระทบอย่างมาก สูญเสียแม่น้ำลำคลองนั้นเอง หรืออีกประเด็นที่กล่าวมาชนิดใหม่ที่เป็นผู้ล่ามาแทนที่

สารบัญ

สารบัญ	หน้า
การเลี้ยงปลาในนาข้าว	๑
วัตถุประสงค์	๑
การเตรียมแปลงนา	๒
พันธุ์ปลาที่ควรเลี้ยงในนาข้าว	๒
ประโยชน์จากการเลี้ยงปลาในนาข้าว	๓
อาหารและการให้อาหาร	๔
ปุ๋ย	๔
อาหารสมทบ	๔
การดูแลรักษา	๔

การเลี้ยงปลาในนาข้าว

สำหรับการเลี้ยงปลาในนาข้าวนั้นจะใช้ตัวข่ายที่มีรูเล็กๆน้ำสามารถผ่านได้ตลอดทางกันตลอดรอบๆพื้นที่นาเพื่อกันไม่ให้ปลาออกไปได้ จะทำการเลี้ยงในช่วงที่ข้าวกำลังตั้งห้องจนกว่าที่จะเก็บเกี่ยวข้าว สำหรับอาหารปลาเมื่อก่อนนั้นจะเป็นแบบธรรมชาติแต่เดี่ยวนี้ต้องให้อาหารสำเร็จชูป อย่างอื่นก็ไม่ต้องทำไว้อีกแค่ให้อาหารตามเวลา ง่ายสะดวกดีนะครับเป็นอาชีพเสริมสร้างรายได้อีกทางหนึ่ง

ปัญหาที่พบหากว่าเราเลือกเลี้ยงปลาในนาข้าว เนื่องจากว่าช่วงหน้าฝนน้ำเยอะบางครั้งเกินขอบเขตตัวข่ายที่เรากันไว้ทำให้ปลาหลุดออกไปทำให้เกิดการขาดทุนได้ หรือไม่อย่างนั้นเราต้องจับปลาขายก่อนกำหนดทำให้เกิดการขาดทุนได้ นี่คือผลกระทบต่อผลผู้เลี้ยงปลาของนะครับ แต่ยังมีผลกระทบต่อระบบนิเวศอีกด้วย เพราะปลาบางชนิดที่ท่านเลี้ยงไม่ได้เป็นปลาประจำถิ่นและเป็นปลาภัยเนื้อรือกินปลาขนาดเล็กหากอยู่ในพื้นที่ก็ไม่น่าจะมีปัญหาหากหลุดออกไปในระบบนิเวศแล้วจะมีผลกระทบอย่างมาก ปลาประจำถิ่นอาจจะสูญพันธุ์ได้หากคนอาจจะไม่รู้ข้อมูลเหล่านี้ ท่านลองสังเกตแหล่งน้ำใกล้บ้านท่านซึ่รับว่าเลาที่ท่านเคยเห็นเคยจับหายไปไหนหมดทั้งๆที่ก็มีการจับปกติไปได้มากmay或者relay แต่ก็อยากให้มองสองแบบนั้นคือสารเคมีทำให้ปลาตายหรือพวยพยัยถิ่นอาศัยเนื่องจากสารเคมีที่ใช้ในเรือกสวนไร่นา สุดท้ายก็ชึมลงได้ดินหรือในแหล่งน้ำที่มีความเค็มสูงมากลงสู่แม่น้ำลำคลองนั้นเอง หรืออีกประดิษฐ์ที่กล่าวมาปลานิดใหม่ที่เป็นผู้ล่ามาแทนที่

วัตถุประสงค์

- เพื่อให้ความรู้กับนักเรียนและครูโรงเรียนวัดนาพรมาเกี่ยวกับการเลี้ยงปลาในนาข้าว

- เพื่อส่งเสริมการใช้ชีวิตแบบพอเพียงให้นักเรียนและครูโรงเรียนวัดนาพรฯ

- เพื่อสร้างรายได้เสริมให้กับนักเรียน และครูโรงเรียนวัดนาพรฯ

- เพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

- เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการประกอบอาชีพสุจริต

การเตรียมแปลงนาข้าว

การเตรียมแปลงนาเพื่อใช้เลี้ยงปลาในผืนนาไปด้วยนั้น ควรเตรียมให้เสร็จก่อนระยะเตรียมดินและไถคราด โดยปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

1. แปลงนาที่เป็นที่ลุ่มและสามารถเก็บกักน้ำได้ลึกอย่างน้อย 1 ศอก (50 เซนติเมตร) ตลอดฤดูทำนา ควรเสริมคันนาให้สูงขึ้นจากระดับพื้นนาเดิมประมาณ 3 คีบ (80 เซนติเมตร) และมีความมั่นคงแข็งแรง เพียงพอ เพื่อป้องกันน้ำท่วมและการพังทลายของคันนา
2. แปลงนาที่มีบ่อล่อปลาอยู่แล้ว ก็ให้ดัดแปลงโดยเสริมคันนาให้แข็งแรงสามารถเก็บกักน้ำได้ลึกอย่างท่า 1-2 คีบ (30 เซนติเมตร) โดยให้พื้นที่ของแปลงนามีขนาดประมาณ 10 เท่าของพื้นที่บ่อล่อปลาและเพื่อความสะดวกในการจับปลา จึง สมควรชุด บ่อ รวมปลาบazu วนทลี กี ทสี ดุ ของแปลงนา เพื่อให้ปลาสามารถกินในขณะที่ลดระดับน้ำในแปลงนาข้าว โดยมีพื้นที่ประมาณ 5-10 ตารางวา (20-40 ตารางเมตร) แล้วแต่ขนาดของแปลงนาและลึกกว่าร่องนาประมาณ 1 ศอก (50 เซนติเมตร) บ่อรวมปานี้ยังใช้เป็นบ่ออนุบาลลูกปลาที่มีขนาดเล็กให้มีขนาดใหญ่ คือ มีความยาวประมาณ 5-10 เซนติเมตร ซึ่งเหมาะสมที่จะปล่อยเลี้ยงในแปลงนาและเพื่อความสะดวกในการจับปลา จึง สมควรชุด บ่อ รวมปลาบazu วนทลี กี ทสี ดุ ของแปลงนา เพื่อให้ปลาสามารถกินในขณะที่ลดระดับน้ำในแปลงนาข้าว โดยมีพื้นที่ประมาณ 5-10 ตารางวา (20-40 ตารางเมตร) แล้วแต่ขนาดของแปลงนาและลึกกว่าร่องนาประมาณ 1 ศอก (50 เซนติเมตร) บ่อรวมปานี้ยังใช้เป็นบ่ออนุบาลลูกปลาที่มีขนาดเล็กให้มีขนาดใหญ่ คือ มีความยาวประมาณ 5-10 เซนติเมตร ซึ่งเหมาะสมที่จะปล่อยเลี้ยงในแปลงนาได้ดี โดยการอนุบาลลูกปลาไว้ล่วงหน้าประมาณ 1 เดือนก่อนถึงฤดูทำนาได้ดี โดยการอนุบาลลูกปลาไว้ล่วงหน้าประมาณ 1 เดือนก่อนถึงฤดูทำนา

พันธุ์ปลาที่ควรเลี้ยงในนาข้าว

พันธุ์ปลาที่เหมาะสมต่อการเลี้ยงในนาข้าว ควรมีคุณสมบัติดังนี้

๑. เลี้ยงง่าย
๒. เติบโตเร็ว
๓. อดทน
๔. หาพันธุ์ได้ง่าย
๕. ไม่ทำลายต้นข้าว
๖. เนื้อมีรสเดียวกับนิยมของห้องถิน

ช่วงเวลาการปล่อยปลา

หลังจากไถคราดและปักดำ เสร็จเรียบร้อยแล้วประมาณ 15-20 วัน เมื่อเห็นว่าต้นข้าวแข็งแรง และรากยึดติดดินดีแล้ว จึงนำ ปลาไปปล่อยลงเลี้ยง

ขนาดและจำนวนพันธุ์ปลา

ขนาดและจำนวนปลาที่จะปล่อยลงเลี้ยงในนาแปลงหนึ่งฯ นั้น ควรใช้ปลาขนาดความยาว 5-10 เซนติเมตร เพราะเป็นปลาขนาดที่เติบโตได้รวดเร็ว และพอที่จะเลี้ยงตัวลงหลักศัตรูได้

ประโยชน์จากการเลี้ยงปลาในนาข้าว

๑. ช่วยสามารถใช้ประโยชน์จากพื้นนาได้เต็มที่ ตามปกติในพื้นนาจะมีอาหารธรรมชาติ ซึ่งได้แก่พืชและสัตว์เล็กๆ ทั้งที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่าและที่ปราศภัยอยู่ทั่วไป อาหารธรรมชาติเหล่านี้ตามปกติแล้วมีได้มีการใช้ประโยชน์แต่อย่างใด ยิ่งถ้าหากชาวนาทำนาตามแบบที่ทางราชการแนะนำ คือมีการใส่ปุ๋ยในแปลงนาด้วยแล้วอาหารธรรมชาติจะยิ่งสมบูรณ์มากขึ้น แต่อาหารธรรมชาติอันมีคุณค่าน้ำถูกทอดทิ้งโดยมิได้ใช้ให้เป็นประโยชน์แต่อย่างใด หากชาวนาสนใจหันมาเลี้ยงปลาในนาข้าว ปลาที่เลี้ยงก็จะสามารถใช้อาหารธรรมชาติอันเป็นอาหารของปลาโดยเฉพาะให้เป็นประโยชน์อย่างคุ้มค่า โดยเปลี่ยนเป็นอาหารจำพวกโปรตีนในรูปของเนื้อปลาให้แก่เจ้าของนาและผู้เลี้ยงตลอดจนอาจเพิ่มรายได้ให้อีกด้วย

๒. ปลาช่วยกำจัดวัชพืช ช่วยน้ำย่อยและหนักดึงความชื้นออกจากในต้นข้าว ทำให้ต้นข้าวเจริญเติบโตได้ไม่เต็มที่ นาจะให้ผลผลิตต่ำ ชาวนาจะต้องเสียทั้งเวลาและเงินเดือนเพื่อยื่นในการกำจัดวัชพืชตั้งแต่ล่าง หากมีการเลี้ยงปลาในนาข้าวแล้ว ปลาจะช่วยกำจัดโดยกินวัชพืชนานาชนิดในแปลงนาเป็นอาหาร โดยชาวนาไม่ต้องเหนื่อยหน่ายอีกด้วย

๓. ปลาช่วยกำจัดศัตรูของต้นข้าว หนอนและตัวอ่อนของแมลงชนิดที่อยู่ในน้ำและที่ร่วงหล่นลงไปในนาอันเป็นศัตรูร้ายแรงของต้นข้าว จะกลับเป็นอาหารวิเศษสุดของปลา

๔. ปลาช่วยพรวนดินในนา จากการที่ปลาว่ายวนเวียนในน้ำรอบๆ กอข้าวบนพื้นนา การเคลื่อนไหวของครีบและหางปลาจะช่วยพัดโบกมวลดินในพื้นนามาให้ทับอัดกันแน่น อันเป็นเสมือนการพรวนดินให้แก่ต้นข้าว ซึ่งจะช่วยทำให้ต้นข้าวเจริญงอกงามขึ้นกว่าปกติ

๕. ปลาช่วยเพิ่มปุ๋ย น้ำและสิ่งขับถ่ายจากปลาซึ่งประกอบด้วยธาตุในโตรเจนและอื่นๆ จะเป็นปุ๋ยโดยตรงสำหรับต้นข้าว

๖. การเลี้ยงปลาในนาข้าว ช่วยเพิ่มผลผลิตข้าวให้สูงขึ้นกว่าการปลูกข้าวแต่เพียงอย่างเดียว

อาหารและการให้อาหาร

การเลี้ยงปลาในนาเป็นการใช้อาหารธรรมชาติในผืนนาที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ แต่อาหารธรรมชาตินี้ไม่เพียงพอต่อความต้องการของปลา จำ เป็นต้องเร่งให้เกิดอาหารธรรมชาติ โดยการใส่ปุ๋ยและให้อาหารสมทบ

ปุ๋ย

ปุ๋ยที่เหมาะสม ได้แก่ มูลสัตว์ที่หาได้ในท้องถิ่นใส่ในอัตราเดือนละ 50-80 กิโลกรัมต่อไร่ โดยการหัวน้ำในร่องนาหรือกองไว้ที่มุ่งแปรลงนาด้านใดด้านหนึ่งแล้วแต่ความสะดวก หรือผสมใช้ทำ เป็นปุ๋ยหมักก็ได้ ส่วนการใส่ปุ๋ยวิทยาศาสตร์นั้นสามารถใส่ได้ตามที่กรมส่งเสริมการเกษตรแนะนำ

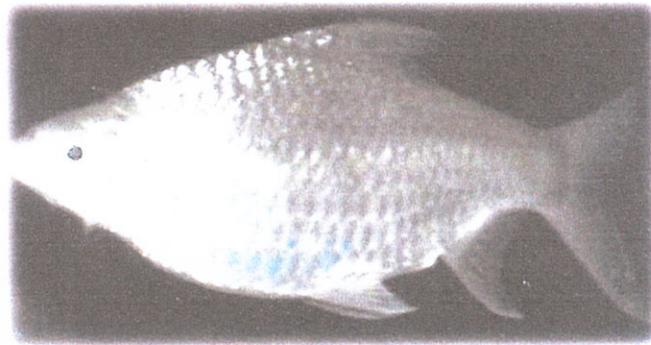
อาหารสมทบ

ได้แก่ รำ ปลายข้าวต้มสมรำ ปลวก แมลง ผัก และหญ้าชนิดที่ปลูกินได้ จะทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น

การดูแลรักษา

๑. ศัตtru โดยทั่วไปได้แก่ ปลาช่อน ญ กบ เขียว หนู และนกินปลา ก่อนปล่อยปลาจึงควรกำ จัดศัตtru ภายในผืนนาออกให้หมดเสียก่อน และควรระมัดระวังโดยพยายามหาทางป้องกันศัตtru ที่จะมาภายหลังอีกด้วย
๒. ระดับน้ำ ควรจะรักษาระดับน้ำให้ท่วมผืนนาหลังจากปล่อยปลาแล้ว จนถึงระยะเก็บเกี่ยวอย่างน้อยประมาณ 1-2 คืบ (30 เซนติเมตร) เพื่อปลาจะได้หากินบนผืนนาได้ทั่วถึง
๓. หมั่นตรวจสอบคันนาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันคันนาร้าวซึมและพังทลาย สาเหตุมักเกิดจากการเจาะทำลายของปูนา และผนกหนัก
๔. ยาปราบศัตtru พืช ไม่ควรใช้ยาปราบศัตtru พืชในแปลงนาที่มีการเลี้ยงปลาร่วมอยู่ด้วย เพราะยาฆ่าแมลงหรือยาปราบศัตtru พืชส่วนใหญ่เป็นอันตรายต่อปลา แม้ใช้เพียงเล็กน้อยก็อาจทำ ให้ปลาถึงตายได้ แต่ในกรณีที่ต้นข้าวเกิดโรคระบาด จำ เป็นจะต้องฉีดยาฆ่าแมลง ควรจับปลาออกให้หมดเสียก่อน
๕. การใส่ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ชนิดเม็ดที่ละลายได้ยากจะต้องระมัดระวังให้มาก เพราะปลาอาจจะกินปุ๋ยทำ ให้ตายได้ ควรละลายน้ำแล้ว撒ดให้ทั่วผืนนา

การเลี้ยงปลาตะเพียนขาว

รูปร่างลักษณะ ปลาตะเพียนขาวมีลักษณะลำตัวแบนข้าง หัวเล็ก ปากเล็ก ริมฝีปากขอบส่วนหลังโคงยกสูงขึ้น ความยาวจากสุดหัวจรดปลายทาง 2.5 เท่าของความสูงจะงอยปากแหลม มีหนวดเส้นเล็ก 2 คู่ ต้นของครีบหลังอยู่ต่รงกันข้ามกับเกล็ดที่สิบของเส้นข้างตัว เกล็ดตามแนวเส้นข้างตัวมี 29-31 เกล็ด ลำตัวมีสีเงิน ส่วนหลังมีสีคล้ำ ส่วนห้องสีขาว ที่โคนของเกล็ดมีสีเทาจนเกือบดำ ปลาตะเพียนขาวขนาดโตเต็มที่มีลำตัวยาวสูงสุดถึง 50 เซนติเมตร

↑ ← → ↑ ← → ↑ ← →

ปลาตะเพียนสามารถเจริญเติบโตได้ดีในแหล่งน้ำทั่วไป เป็นปลาที่เลี้ยงง่ายกินพืชเป็นอาหาร อาศัยอยู่ได้ดีในแหล่งน้ำนิ่งแม้กระทั้งในนาข้าว เมื่ออายุเพียง 6 เดือน ก็สามารถจะมีน้ำหนักได้ถึงครึ่งกิโลกรัม

ควรเป็นบ่อขนาด 400 ตารางเมตร จนถึงขนาด 1 ไร่ หรือมากกว่านั้น ควรลึกของน้ำในบ่อครึ่กกว่า 1 เมตรขึ้นไป ใช้เลี้ยงลูกปลาที่มีขนาดยาว 5-7 เซนติเมตรขึ้นไป ในอัตราส่วน 3-4 ตัวต่อตารางเมตร หรือ 5,000 ตัว/ไร่

หมายถึงบ่อที่เพิ่งขุดใหม่และจะเริ่มการเลี้ยงเป็นครั้งแรก บ่อในลักษณะเช่นนี้ไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องโรคพยาธิที่ติดค้างอยู่ในบ่อ เพียงแต่บ่อใหม่จะมีอาหารธรรมชาติอยู่น้อย หากภายในบօมีคุณสมบัติของดินและน้ำไม่เหมาะสมก็ต้องทำการ

ปรับปรุง เช่น น้ำและดินมีความเป็นกรดเป็นด่างต่ำกว่า 6.5 กีต้องใช้ปูนขาวช่วยในการปรับสภาพ และระบายน้ำเข้าให้มีระดับประมาณ 10 เซนติเมตร ทิ้งไว้ประมาณ 1 สัปดาห์ จึงใส่ปุ๋ยคอกหรือปุ๋ยวิทยาศาสตร์ จากนั้นก่อรากบ้าน้ำเข้าให้มีระดับประมาณ 50 เซนติเมตร ทิ้งไว้อีก 5 - 7 วัน จึงปล่อยน้ำเข้าให้ได้ระดับตามต้องการประมาณ 1-1.5 เมตร จึงปล่อยปลาลงเลี้ยง

หรือบ่อที่ผ่านการเลี้ยงมาแล้ว หลังจากจับปลา ทำการสูบน้ำออกให้แห้งทิ้งไว้ไม่น้อยกว่าหนึ่งวัน จากนั้นนำสู่ปูนขาวมาเชื้อโรค และพยาธิพร้อมทั้งปรับสภาพความเป็นกรดเป็นด่างของพื้นบ่อ แต่ถ้าเป็นบ่อที่มีเลนอยู่มากควรทำการลอกเลนขึ้นก่อนแล้วจึงค่อยใส่ปูนขาว จากนั้นตากบ่อทิ้งไว้อีก 7 วันแล้วจึงปฏิบัติเหมือนกับบ่อใหม่ แต่ถ้าไม่สามารถสูบน้ำให้แห้งได้จำเป็นต้องกำจัดศัตรูปลาให้หมดเสียก่อน

ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาที่สำคัญที่มักจะพบ ได้แก่ ปลาไม่เจริญเติบโตเท่าที่ควร ทั้งนี้ เพราะไม่ได้ถ่ายเทน้ำเป็นประจำทำให้เกิดเห็นปลาและหนองอันเป็นพยาธิของปลาหรือโรคจากบักเตรี ซึ่งเกิดจากการเลี้ยงปลาแนวโน้มเกินไป

ศัตรูของปลาอีกประการหนึ่ง คือ การลักขโมยซึ่งมีวิธีการหลายอย่าง เช่น ใช้ตาข่าย หรือกรงชั้ง ล้อม ทำให้ผู้เลี้ยงปลาประสบการขาดทุนมหาศาลรายแล้วรายเล็ก

อนึ่ง ปัญหาเหล่านี้ผู้เลี้ยงครุภัณฑ์ศึกษาและแก้ไขโดยใกล้ชิด พร้อมทั้งปฏิบัติตามคำแนะนำในด้านวิชาการจากเจ้าหน้าที่ของกรมประมงอย่างเคร่งครัด

ปลาหม้อไทย

ปลาหม้อไทย (Climbing perch) ชื่อวิทยาศาสตร์ *Anabas testudineus* (Bloch) เป็นปลาที่รักจักและนิยมบริโภคกันอย่างแพร่หลายทั่วทุกภาคของประเทศไทย อาศัยอยู่ในแหล่งน้ำจืดทั่วๆไปเป็นปลาที่มีความทนทานต่อสภาพแวดล้อม เนื่องจากมีอวัยวะพิเศษช่วยหายใจปลาหม้อไทยมีชื่อเรียกแตกต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่น เช่น ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเรียกว่า ปลาสะเด็ด ภาคเหนือเรียกว่า ปลาแข้ง ภาคใต้ตอนล่างเรียกชื่อเป็นภาษาฯว่า อีแกบูญ ชาวบ้านทั่วๆไปเรียกว่า

▶ รูปร่างลักษณะภายนอก

ปลาหม้อไทยมีลำตัวค่อนข้างแบนลำตัวมีสีน้ำตาลดำหรือคล้ำ ส่วนห้องมีสีขาวหรือเหลืองอ่อน ลำตัวมีเกล็ดแข็ง กระพุ้งแก้มมีลักษณะเป็นหนามหยักแหลมคมใช้ในการปีนป่าย บริเวณโคนหางมีจุดกลมสีดำ

▶ การเตรียมบ่อ

1. สูบน้ำออกจากบ่อให้แห้ง

การสูบบ่อให้แห้งจะช่วยกำจัดศัตรูปลาที่มีอยู่ในบ่อ หลังจากสูบบ่อแห้งแล้วหัว่นปูนขาวในขณะที่ดินยังเปียก ในอัตรา 60-100 กิโลกรัมต่่อไร่ เพื่อปรับสภาพความเป็นกรด-ด่างของดิน

2. กำจัดวัชพืชและพันธุ์ไม้น้ำ

วัชพืชและพันธุ์ไม้น้ำที่มีอยู่ในบ่อจะเป็นแหล่งหลบซ่อนตัวของศัตรูปลาหม้อไทย เช่น ปลาซ่อน กบ ฯ ทำให้ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำลดลง เนื่องจากพืชน้ำใช้ออกซิเจนในการหายใจเช่นเดียวกับปลา การที่มีพืชน้ำอยู่ในบ่อมากจะเป็นอุปสรรคต่อการให้อาหารและการวิดบ่อจับปลา

3. การตากบ่อ

ทำให้แก๊สพิษในดินบางชนิดถลวยตัวไป เมื่อถูกความร้อนและแสงแดดเป็นการซ่าเขื้อโรคและศัตรูปลาที่ฝังตัวอยู่ในดินใช้เวลาในการตากบ่อ 2-3 สัปดาห์

4. สูบน้ำเข้าบ่อ

สูบน้ำใส่บ่อให้ได้ระดับ 60-100 เซนติเมตร ทิ้งไว้ 2-3 วันก่อนปล่อยปลาลงเลี้ยง ต้องใช้อวนในล่อนสีฟ้ากันรอบบ่อให้สูงจากพื้นประมาณ 90 เซนติเมตร เพื่อป้องกันปลาหลบหนีออกจากบ่อเนื่องจากปลาหมอยไทยมีนิสัยชอบปีนป่ายโดยเฉพาะในช่วงที่ฝนตก

5. การปล่อยปลาลงเลี้ยงและอัตราปล่อย

5.1 การปล่อยปลาแนว

ปล่อยปลาขนาด 2-3 เซนติเมตรในอัตราความหนาแน่น 50 ตัวต่อตารางเมตร ควรปล่อยลูกปลาลงบ่อในช่วงเช้าหรือเย็น ระดับน้ำในบ่อไม่ควรต่ำกว่า 60 เซนติเมตร ควรรับอุณหภูมิของน้ำในถุงให้ใกล้เคียงกับน้ำในบ่อ เพื่อป้องกันปลายปล่อยลูกปลาลงเลี้ยงประมาณ 1 เดือน จึงเพิ่มน้ำในบ่อให้ได้ระดับ 1-1.5 เมตร

5.2 การปล่อยพ่อแม่พันธุ์ให้วางไข่ในบ่อ

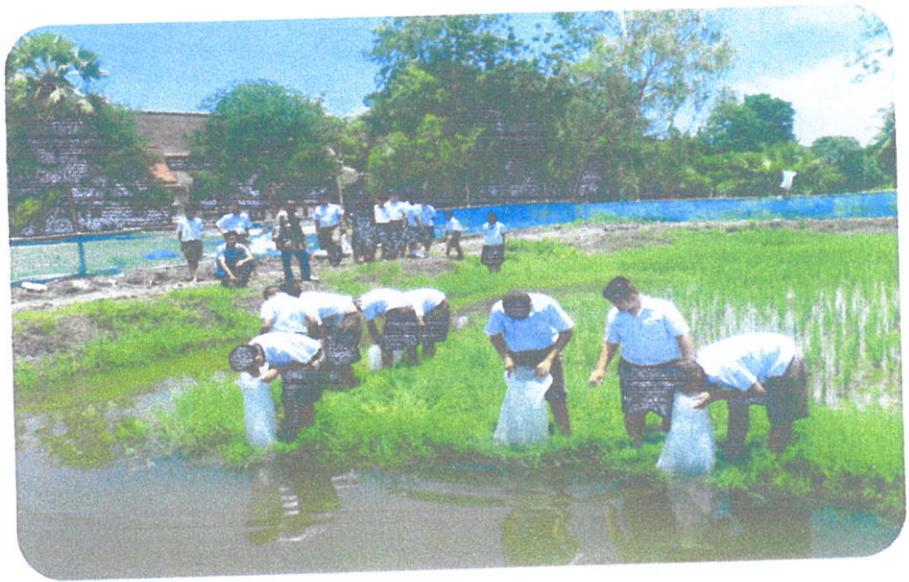
โดยการคัดเลือกพ่อแม่พันธุ์ที่มีไข่และน้ำเชื้อสมบูรณ์พร้อมที่จะผสมพันธุ์วางไข่ เมื่อคัดพ่อแม่พันธุ์ปลาได้แล้วจะฉีดฮอร์โมนเร่งการวางไข่ให้กับตัวเมียในอัตราความเข้มข้น ฮอร์โมนสังเคราะห์ 10 ไมโครกรัม และยาเสริมฤทธิ์ 5 มิลลิกรัมต่อปลา 1 กิโลกรัม จำนวน 1 ครั้ง และจึงปล่อยให้ผสมพันธุ์วางไข่ในกระชังต่างๆ ซึ่งแขวนอยู่ในบ่อที่มีระดับน้ำไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร อัตราปลาเพศเมียต่อปลาเพศผู้เท่ากับ 1 ต่อ 1 ปริมาณน้ำหนักพ่อแม่ปลา 8-10 กิโลกรัม/ไร่ หรือประมาณ 40-75 คู่/ไร่ วันรุ่งขึ้นเมื่อปลาวางไข่หมดแล้ว จึงนำกระชังพ่อแม่พันธุ์ขึ้นปล่อยให้ไข่ฟักเป็นตัวหลังจากลูกปลาฟักออกเป็นตัวประมาณ 4 วัน จึงเริ่มให้อาหารสำเร็จรูปชนิดผง หรือให้อาหารพวงรำและเอียดผสมปลาบ่ออัตรา 1 ต่อ 1 เป็นระยะเวลา 3-4 สัปดาห์ หลังจากนั้นจึงให้อาหารเม็ดปลาดุกเล็กพิเศษหรือปลาสอดจับละเอียดและเปลี่ยนเป็นอาหารเม็ดปลาดุกใหญ่เมื่อปลาโตขึ้น จนได้ขนาดตลาด

ผู้ปกครองและนักเรียนร่วมกันปล่อยปลาในนา

นักเรียนกำลังให้อาหารปลา